

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Primu[m] est imita[n]da deuotionis emine[n]tia. Hec oste[n]dit
p[er]fectissima[m] mi[ni]strationis co[n]ditiōe[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

maufragius passus sub aqua stetit p diem
 z noctem diuina virtute cum ptegete. se/
 quif. In itinerib; sepe. s. p. p. dicatione euā/
 gelij piculis fluminū inundatiuz i hyeme:
 piculis lacronū zc. Et tandē rome decol/
 lat⁹ est. Bñ ġ dixerat dñs de ipso ananie
 Act. ix. Ego ostendā illi qnta oporteat eū
 pro nomine meo pati. **S**ecundū est inter
 hmoi aduersitates imprurbabilis iocun/
 ditas. Un. ij. Cor. xij. di. Libēter glia/
 hoz in infirmitatib; meis zc. et sequitur.
 Placeo mihi in infirmitatib; meis: in cō/
 tumelijs: in necessitatib; in psecutiōib; z
 angustijs p chzo. Hec ille. Dia pfecto li/
 bēter p chzo aduersa tolerabat. Ch. v. so st.
 Seculi tyrānos ac populos spirātes ġro
 re velut qidā eē culices existimabat. mo/
 zē ġo atq; cruciat⁹ z n. ille supplicia qū lu/
 dū putabat esse pueroy. Hec amplexaba/
 tur libēter: z mag⁹ decorabat⁹ catena yin/
 ctus q̄ diademate coronat⁹: ac libēti⁹ re/
 cipiebat vulnera q̄ aliū miera. hec Ch. v.
Tertū est hmoi iocūde constātie inui/
 olabilis firmitas. Und dicebat Ro. vij.
 Quis nos sepabit a charitate chz: Tribu/
 latio: an angustia: an fames: an nudi/
 tas: an piculus: an psecutio: an gladi⁹.
 Septimū est qm ppter te mortificamur tota
 die: est mati sumus sicut oues occisionis.
 s; in his oib; supam⁹ ppter eū q̄ dilexit nos
 Tert⁹ sum em q; neq; mors neq; vita ne/
 q; angeli (supple essi velle) neq; pncipat⁹
 neq; putes neq; instātia neq; futura ne/
 q; fortitudo neq; altitudo neq; pfundum
 neq; creatura alia possit nos sepere a cha/
 ritate dei q̄ est in chzo iesu dño nro. Ch. v.
 so st. Paulus fuit saxo durior: ferro firmi/
 or: adamāte fortior: auro icorruptibilior.
 Hec ille. Ex diez itaq; patz excellētia vir/
 tuose pfectionis in brō Paulo ppter quā
 rectos dño dicit⁹ est vas electōis. De q̄ p/
 fectione loquit Ch. v. li. de laudib; Pau/
 li: di. Nihil p̄sus errauit q̄ prātū inigne
 p̄tutū ac paradisiuz spūalē pauli aiām nū/
 cupauit. Que autē lingua laudib; ei⁹ inue/
 niat eq̄lis: cū oia q̄ sunt in oib; bona: ania
 sua vna possideat: ea cūtra plene accumu/
 lante: nec solū hoim; sed etiā qd̄ est ampli/
 us angeloy. Hec ille. Vere igit vas ele/
 ctionis est iste qd̄ specialē grāz plenitudi/
 nē impletū ē a dño. Hūc igit veneratione

quia dignus est. Ad hunc deuote recurra/
 mus q; potens est ap̄ deū interuenire p
 nobis: vt ei⁹ meritis z p̄tib; a vicijis nostris
 puertamur z mente in celestia rapiamur:
 tandēq; cum penni deitatis p̄tēplātoe p/
 frui mereamur Amen.

De sancto Blasio martyre
 Sermo

Quis mihi

ministrat: me sequitur. Joā. xij.
 Fruct⁹ diuine ministratiōis seu ut
 utni seruitij est aie scificatio. Ro. vj. Sic
 exhibuist; mēbra v̄ia seruire imunditae z
 iniquitati ad iniquitā: ita nunc exhibete mē
 bra v̄ia seruire iusticie i scificatiōe. Quē
 em fructū habuistis tunc in illis in q̄bus
 nunc erubescit⁹: nam finis illoy mors est
 Nūc autē liberati a pctō. seruitur facti deo
 habetis fructū vestz in scificatiōem: sine
 q̄o vitā eternā. Hec ibi. Sanctificatiōe
 autē z gratissimā ministratiōe q̄ deo mi/
 nistrat brūs Blasius tria potissime dei
 clarant.
Primū est imitāda deu/
 tionis eminētia. Hec ostēdit pfectissimā
 ministratiōis cōditionē.
Secundū est admirāda creaturay obe/
 dientia. Hec ostēdit gratissimā ministratiōis
 acceptatiōe: quō vicz accept⁹ deo fuerit.
Tertū est comēdāda tormētoz patiē/
 tia. Hec ostēdit verissimā horatōis ere/
 cutiōe quō vicz vere impleuerit qd̄ horat⁹
 taf dñs in plibatz verbis dicit. Si q̄s mi/
 hi ministrat me sequat.

Primū igit est imitāda deuotiōis
 eminētia q̄ ostēdit pfectissimā mi/
 nistratiōis sue p̄ditionē. Nemo cū
 pfecte deo ministrat nisi ex anī deuotione h
 faciat. Ideo dicit Josue. xxiij. Timete deū
 z seruite illi corde pfecto atq; p̄ssimo. Ex
 j. Re. xij. dixit Samuel ad p̄p̄m. Nolite
 recedere a ter go dñi: sed seruite dño in oī
 corde v̄io et nolite declinare post vanā q̄
 nō pderūt vob. Hec ibi. In hoc q̄ dicit: ser/
 uite dño corde pfecto z in oī corde datur
 intelligi deuotio ad hoc necessaria. Sicut
 em dicit ho. ij. q. l. xxxj. Deuotio dicitur
 nouēdo. Un deuoti dicunt q̄ seipos qd̄at
 modo deuouent deo vt ei se totali subdij

Unde deuotio nihil aliud esse videtur quam voluntas prompte tradendi se ad ea que pertinent ad dei famulatum. Hec ideo. De excellentia autem deuotionis beati Blasii habemus triplex speciale testimonium.

Primum est testimonium gratiose electiois. **Secundum** est testimonium fructuose gubernationis. **Tertium** est testimonium virtuosae latitatiois.

Primum est testimonium gratiose electiois. Populus enim capadocie maioris armenie videns excellentem deuotionem eius et vite sanctitatem. elegit eum in episcopum basilice ciuitatis. Prouerb. xxviii. In exalta- tione iustorum multa gloria est. regnantibus in pectus ruine hominum.

Secundum est testimonium fructuose gubernationis. Laudabiliter enim atque fructuose commissum sibi populum gubernauit. Erat enim de numero pastorum illorum de quibus dicit dominus Hierem. iij. Dabo vobis pastores iuxta cor meum et pascunt vos scientia et doctrina.

Tertium est testimonium virtuosae latitatiois. Nam ob diocletiani persecutionem fugiens in speluncam ibi eremiticam vitam duxit: preceplationi diuinorum et orationi iugiter vacans. Tunc enim non poterat subditorum salutem per suam presentiam personalem intercedere. Unde Augustinus dicit in epistola ad Honoratum. Fugiant de ciuitate in ciuitate serui eorum qui eorum que specialiter a persecutoribus queritur sic ut ab alijs que non ita grum non deserat ecclesia. Tu autem dominus est cor piculum: ubi que alijs indiget non deserant ab his que in dilectate nauim deserere: quanto magis in fluctibus: ut dicit Nicolaus papa. et habet. vij. q. ij. Fugit itaque beatus Blasius si timore mortis: sed iuxta domini doctrinam faciendo: que dicitur Matt. x. Cum persequerentur vos in ciuitate ista fugite in altam. Ubi sciendum est. Unde de sancto in sermone de beato Siluestro. ar. ij. scde- ptis. Beatus igitur Blasius solitariam agens vitam semper in dies in deuotionis feruore cre- scibat et magis ac magis seipsum in celestia et diuina extequebat. Thren. iij. Sedebit solitarius et tacebit quia leuabit se super se. **Exemplo itaque beati Blasii spiritum deuotionis**

debemus querere et a domino postulare. quia sicut dicit Lucas. xj. Dabit spiritum bonum petentibus se. Sicut enim dicit Thome. ij. q. lxxxj. Causa deuotionis extrinseca et principalis deus est. de quo Ambrosius super Lucas. Deus que dignatur vocari: que vult religiosum faciat. et si voluisset samaritanos exinde uos fecisset deuotos. Ideo petenda est deuotio a deo. Causa autem deuotionis intrinseca et dispositiua ex parte nostra oportet que sit meditatio. Deuotio enim est actus quidam voluntatis ad deum que homo prompte se habeat ad diuinum obsequium. Vis autem actus voluntatis ex aliqua consideratione procedit. Unde dicit Augustinus. li. de trinitate. que voluntas dicitur ex intellectu. Hec Thome. Est autem triplex principalis consideratio deuotionis inductiua.

Prima est consideratio humane fragilitatis. Hec consideratio ostendit necessitatem recurrendi ad deum ut ab eo adiuuetur. Ps. Leuaui oculos meos in montem. unde ye. auxilium mihi. Auxilium meum a domino est. Unde dicit Hugo li. de virtute orandi. In consideratione nostre miserie discamus quantum necessitate habemus a deo auxilium petere. Consideremus igitur que sit breuis vita nostra: que sit via lubrica: que sit mors incerta. Hec ille. Hec itaque consideratio excludit presumptionem per quam impedit aliquis ne deo se subiiciat dum sue virtuti innititur: ut dicit Thomas ubi supra.

Secunda est consideratio diuine bonitatis. Hec consideratio excitat deuotionem et prebet confidentiam. ideo est propria deuotionis causa. Ps. Tibi adherere deo bonum est et ponere in domino deo spem meam. Hugo in libro de virtute orandi. In consideratione diuine misericordie discamus quantum fiducialiter possumus postulare.

Tertia est consideratio sancte exemplaritatis. sanctorum videlicet qui deuotioni tractant: tamen assidue vacabant. Hec consideratio trahit in deum hominis affectioem. Unde Bernardus sermone de omnibus sanctis. Singulorum quippe sanctorum recordationes quasi scintille singule imo quasi ardentissimae facies deuotos accendunt animos. Hec ille. Sic itaque patet meditationem siue considerationem esse causam deuotionis inductiuam. Unde Ps. In meditatione mea exardescet ignis.